

(המשך מעמוד 17)

האופנה הישראלית היא להקים מגע בין קניינים מחוץ לבין היצרנים הישראליים, ומטרתו — לעודד את הייצוא בתחום זה של התעשייה הישראלית. מחצית ממספר הקניינים, שהוזמנו לי שבוע האופנה, לא הגיעו. המישראלית הגרמנית, למשל, לא הגיעה כלל. ליצרנים הישראליים מלאי גדול עוד מן השנה שעברה, שעדיין לא הצליחו למכרו. באנגליה התבטל השנה, זו הפעם הראשונה, שבוע האופנה הישראלי, שאמור היה להיערך בלונדון.

מפרס הגיעו קניינים, כי שם המצב לא מזהיר אבל מה שמציל אותם זהו התודעה החזקה של אופנה שיש לצרפתיות. עליות המחירים הדוהרת והמסבירים העולמיים מחד, ובעיות המימון של ישראל מאידך, הביאו את שוק האופנה הישראלי לשפל חסר תקדים כמעט.

פעם היו תצוגות האופנה אחד הבילויים והעיסוקים החביבים והמשתלמים ביותר של נשות ישראל. היו אלה אירועים חברתיים, שנערכו בחסות מוסדות ומפעלים התנדבותיים שונים. נשים היו באות אליהם כדי לראות ולהיראות, והיו אף קוננות בי התאם. כיום — תצוגות האופנה חדלו כליל. מדוריה האופנה בעיתונים, שתפסו פעם מקום חשוב בחומר המיועד לנשים, מצטמצמים והולכים. האחר הגבוה ביותר של עיתונאות, שנשלחו לחופשות ארוכות, הוא זה של עיתונאות האופנה.

אך בצורה הזוהרת ביותר מתבטא זה משבר באופנה הישראלית במכירות בחנויות ובבוטיקים. מכירת סוף-העונה, שהחלה השנה במרד מוקדם מן הרגיל, כושלת ביותר. תנועת הקונים חלשה מאוד, ומי שנכנס לקנות בורר היטב, ועורך השוואות, ומגביל עצמו להכרזים הנחוצים לו ביותר. הבוטיקים הגדולים, אלה הקשורים עם קניינים בחו"ל, מצליחים עדיין להחזיק מעמד. אך הבוטיקים הקטנים, אלה שצצו לפני זמן לא רב כפטריות אחר הגשם וי לכולם נמצאה פרנסה, פושטים כעת את הרגל בזה אחר זה ומתחילים.

אומר יצחק אדלר, בעל חנות חנויות אדלר ברחבי הארץ: „בשרשרת הבוטיקים שלי היתה תמיד מכירת עצומה. עכשיו אני מצליח בקושי להחזיק מעמד, בזכות הייצוא שלי. לולא זה, הייתי נאלץ לסגור. כי ממכרות בגדים היום בארץ אין שום רווח. תראו את הבוטיקים הקטנים, איך הם מתחילים. היום אשה קונה דבר אחד במקום שניים ועוד חושבת פעמיים. ואני חושב שאצלי המצב עוד טוב.“

לשנות

את המצב

אברהם רב, מנהל מכון הייצוא הישראלי, מקווה לטוב. לדעתו, הדרך להחזיק מעמד וגם להתמודד בשוק העולמי היא להעלות את טיב המוצרים הישראליים ולשמור על מתחרותם נמוך, עד יעבור זעם. איכות טובה, מחירים נמוכים — והי נוסחת הפלא.

„מוכרחים“, אמרים היום בארץ. „אם לא כן, למי נוכל למכור? לאנגלים או לגרמנים, שמחסינום מלאים עדיין בתוצרתם שלהם? או אולי לצרפתים, המכתיבים את האופנה לעולם כולו?“

אולם, הקשיים בהם שרוי הענף בארץ, אינם אלא השתקפות של המצב בשוק הישראלי העולמי.

גיתית זהבי

רונים להריגה, סר מליבו כל חשד. אחרי הצהריים הגיע אבדאליקאדר, עם שני עוזריו, למלונה של גיתית. הם הביאו עימם עשר חבילות יהלומים, כשוי כולל של 60 אלף דולר. מכיוון שי הבחינו כי לקוחתם מבינה ביהלומים, הביאו לה את הסחורה המשובחת ביותר שהיתה בחנותם.

אולם בחדר ציפתה להם הפתעה. התיירת העשירה מאיטליה המתינה להם כשביתה אקדח אוטומטי שלוף, ודרשה את החלון מים. היהלומן לא איבד את עשתונותו.

ה צעירה האלגנטית, שנכנסה לי חנות התכשיטים ההדורה ביותר בי הונגריקונג, נראתה לעבדאליקאדר הפאקיסטי, בעל החנות, כדג שמן ביותר. היא הציגה עצמה כויקטוריה אווה, תיירת עשירה מדומא.

כשבחנה התיירת העשירה את היהלומים, הבחינו עבדאליקאדר ושני עוזריו, פאקיסטי נוסף וסיני, כי בפניהם עומדת אשה המבינה היטב ביהלומים. ויקטוריה אווה לא היתה אלא הצעירה הישראלית גיתית זהבי, שהגיעה — אחרי

פסגה של הישראלית גיתית זהבי בבית מישפט בהונגריקונג. היא הואשמה בהמישה סעיפייאישום: ניסיון שוד, ניסיון רצח, החזקת אקדח ללא רישיון, החזקת תחמושת ללא רישיון ושהייה בלתי-חוקית בי הונגריקונג.

על כל סעיפייאישמה ביחד קיבלה גיתית תשש שנות מאסר, בבית-הסוהר לנשים של הונגריקונג.

מי היא בוגי הישראלית, הנערה בת ה-25 שכימעט הצליחה לערוך את השוד הישראלי הבינלאומי הנוצץ ביותר? גיתית נולדה ברחוב שינקין בתל-אביב, להורים אמידים. אביה הוא יהודי דתי. היא למדה בבית-הספר העממי בלפור בי תל-אביב, אולם סירבה להמשיך את לימודיה בתיכון.

גיתית חשה תמיד שהיא נדחקה הצידה. בעוד שאחותה, המבוגרת ממנה והיפה ממנה, הלכה במסלול הרגיל של כל בת טובים: בית-ספר עממי, תיכון ונישואין, וזכותה תמיד לשבחים מכל צד, הרגישה גיתית את עצמה כמעין כיבשה שחורה.

ההורים לא השלימו עם כך שבתם הצעירה לא המשיכה בלימודיה, וכעונש הגבילו את יציאותיה מהבית בערב פגשה גיתית, הפעמים שיצאה מהבית בערב פגשה גיתית, שהיתה אז בת 15, בבחור בן גילה, והחלה יוצאת איתו.

נערה דתית

וסרסנים

כ אשר גילו זאת הוריהם, החליטה גיתית המאוהבת להציג את הבחור בפניהם. לאבא ולאמא ציפתה הפתעה. הבחור היה בן העדה הספרדית. הם לקחו את הבת אל דודתה שבאנגליה, כדי להרחיקה מן הבחור, וחזרו לארץ בלעדיו. היא נרשמה לבית-הספר המכלותי למישיק.

גיתית גילתה את העולם הגדול, עולם שהיה כה שונה מהארץ הקטנה שלה.

השודדת הנוצצת מדרח' שוניה

בעוד שכאן היו ידידיה מעטים, לונדון הגדולה חיכה אליה. בעוד שבארץ לענו לה ילדי השכונה מפני שלא היתה יפה, הרי בלונדון לימדו אותה לצבוע את שערותיה בלונד כדי שלא יבחינו בדלילותה, לי התאפר כשיארוך אפה לא יהיה מודגש, ולהתלבש באופן שיסתיר את מגרעות גיורתה. „הברווזון המכוער“ הפך כימעט לברבור.

כעבור שנה חזרה גיתית ארצה. היא נרתמה משך חודשים אחדים ללימודי בגרות אקסטרניים, סיימה אותם בהצלחה. היא גם חזרה אל החבר הישן שלה, לי מגינת-ליבם של הוריה.

גיתית, שממיה לא עבדה, קיבלה מי הוריה, כפרס על תעודת-הבגרות, כמי כיש שבויעים, שאיפשרו לה לגלות כי גי בארץ יש חיי-חלה. הנערה החלה מופיעה בדיסקוטקים שונים, ואף יצאה ערבים מיספר עם כמה מנעריה-השעשועים המפורסמים.

כשהגיע זמנה להתגייס לצה"ל, הצהירה גיתית על דתיותה. אולם, למרות שמשר-פחתה היא דתית אדוקה, השליכה גיתית את הדת מאחוריה. בשבתות היתה מופיעה על שפת הים, וגם פירות-הים הבלתי-כשרים נעמו לחיכה.

באותה עת החליטה גיתית סופית כי היא לא תישאר בארץ. הוריה, שלא הסכימו לנסיעת נוספת שלה לחו"ל, סירבו לממן נסיעה זו. גיתית תכננה להתגבב למיטת

הוא חישב מהר, החליט שתגובותיה של אשה הרה אינן יכולות להיות מהירות. טעות זו כמעט שעלתה לו בחייו. הוא התנפל על גיתית וניסה לתפור את אקדחה. תוך כדי מאבק בין השניים התפוצץ בלון גפוח, שהיה תחת בגדיה של גיתית, ולפני שעבדאליקאדר הצליח להבין כי השודדת אינה בהריון כלל, נורה בראשו. עוזרו הסיני, שנחלץ לעזרתו, זכה למהלומת-אגרוף מידה של גיתית, והשאר שוכב על הריצפה. גיתית עצמה נבהלה, השאירה את שתי הגופות בחדר, יחד עם הפאקיסטי טני הנוסף, שלא העז כלל לעזור לידידיה, הניחה ליהלומים, וגמלטה מהמלון.

היא נרשמה בשם אחר שלה, גיתית פורוצ'י, במוטל צנוע, סמוך לאותו מלון. מישרת הונגריקונג איתרה אותה תוך שעות ספורות ועצרה אותה. בבית-החולים בו שכב עבדאליקאדר, היא זוהתה סופית.

חמש שנות

מאסר

ה מיקרה כוזב אירע לפני חמישה חודשים. בשבוע שעבר נערך מישר

ההרה לא

היתה הרה

ה ונגיקונג היא עיר מסוכנת ורבת מעשי-שוד, ועבדאליקאדר הוא סוחר מנוסה. אולם, כששמע את שם המלון בו מתגוררת הקונה השמנה שלו, מלון מנורין, אחד ההדורים והיקרים בהונגריקונג, וכשתב-חין כי חלוקתה שלו נמצאת בשלבים אחרי